

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และเข้าใจในผลการวิจัยได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
NT	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ECO	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจ
LES	แทน	แบบการเรียน
MOL	แทน	แรงจูงใจในการเรียน
ADT	แทน	ทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
HOS	แทน	การส่งเสริมการเรียนของทางบ้าน
OPP	แทน	โอกาสในการเรียนรู้

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จะนำเสนอเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา
3. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

4. การวิเคราะห์อำนาจในการพยากรณ์ของตัวแปรที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปที่ประกอบด้วยเพศ ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา เป็นดังนี้

ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	166	46.11
หญิง	194	53.89
รวม	360	100

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเพศชาย จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา

ระดับการศึกษา	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	165	45.83	187	51.94
มัธยมศึกษา	120	33.33	109	30.28
ปวช. / ปวส. / อนุปริญญา	31	8.61	29	8.06
ปริญญาตรี	35	9.72	27	7.50
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.50	8	2.22
รวม	360	100	360	100

จากตารางที่ 5 ระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับ

ประถมศึกษา โดยบิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 การศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.27 การศึกษาระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ ส่วนมารดาที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 51.94 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.28 การศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.06 การศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.50 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

2. ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	37.66	16.82
2. ฐานะทางเศรษฐกิจ	5216.08	6154.85
3. แบบการเรียน	2.96	0.56
4. แรงจูงใจในการเรียน	3.87	0.50
5. ทักษะคิดลอการเรียน	3.95	0.51
6. การส่งเสริมการเรียนของที่บ้าน	3.37	0.76
7. โอกาสในการเรียนรู้	2.27	0.67

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (NT) ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.66 ฐานะทางเศรษฐกิจ (รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5216.08 บาท แบบการเรียน แรงจูงใจในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87
ทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 การส่งเสริมการเรียน
ของที่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 โอกาสในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน
และปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ผลดังตาราง
ที่ 7

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนโดยใช้สายตา

วิธีการเรียน โดยใช้สายตา	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	2.01	0.88
2. อ่านและพยายามจำในสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน	3.93	0.89
3. ทบทวนบทเรียน โดยการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	2.08	0.97
4. ชมภาพยนตร์ / วิดีทัศน์ ที่มีคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	2.98	1.02

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียน โดยใช้สายตา โดยอ่านและพยายามจำในสิ่งที่
ครูเขียนบนกระดานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.93 รองลงมา ได้แก่ ชมภาพยนตร์ / วิดีทัศน์ ที่มีคำ
บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.98 ทบทวนบทเรียน โดยการอ่านหนังสือพิมพ์
ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.08 และอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนโดยการสัมผัส

วิธีการเรียน โดยการสัมผัส	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. เล่นเกมการต่อคำศัพท์ (scrabble) เพื่อฝึกภาษาอังกฤษ	2.60	1.12
2. จุดคำบรรยายของครูในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.41	1.18
3. ปิดเส้นใต้ที่สำคัญในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ	3.47	1.07
4. จุดคำศัพท์ที่สำคัญขณะเรียนภาษาอังกฤษ	3.56	1.01

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียน โดยการสัมผัศ โดยจดคำศัพท์ที่สำคัญขณะเรียนภาษาอังกฤษ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.56 รองลงมา ได้แก่ ชิคเส้น ได้คำสำคัญในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.47 จดคำบรรยายของครูในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.41 และเล่นเกมการต่อคำศัพท์ (scrabble) เพื่อฝึกภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนโดยการฟัง

วิธีการเรียน โดยการฟัง	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ฟังวิทยุ/โทรทัศน์/ภาพยนตร์ ที่บรรยายด้วยเสียงภาษาอังกฤษ	2.80	1.00
2. ฟังคำศัพท์ที่ครูออกเสียง (stress) ให้ฟัง	3.87	1.04
3. ฟังเทปภาษาอังกฤษเพื่อทบทวนคำศัพท์และบทเรียน	2.62	1.11
4. ฟังบทสนทนาและการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	3.08	1.12

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียน โดยการฟัง โดยฟังคำศัพท์ที่ครูออกเสียง (stress) ให้ฟังมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.87 รองลงมา ได้แก่ ฟังบทสนทนาและการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.08 ฟังวิทยุ/โทรทัศน์/ภาพยนตร์ ที่บรรยายด้วยเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.80 และฟังเทปภาษาอังกฤษเพื่อทบทวนคำศัพท์และบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.62

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนด้วยตนเอง

วิธีการเรียนด้วยตนเอง	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ค้นคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมด้วยตนเอง	4.01	1.02
2. อ่านและทบทวนบทเรียนด้วยตนเองตามลำพัง	3.06	1.07
3. ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามลำพัง	2.79	1.09
4. ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือและเทปตามลำพัง	2.25	1.03

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยค้นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากพจนานุกรมด้วยตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมา ได้แก่ อ่านและทบทวนบทเรียน ด้วยตนเองตามคำฟัง มีค่าเฉลี่ย 3.06 ฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามลำพัง มีค่าเฉลี่ย 2.79 และ ฟังสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือและเทปตามคำฟัง มีค่าเฉลี่ย 2.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย

วิธีการเรียน โดยการเคลื่อนไหวร่างกาย	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. อาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียน	2.26	1.08
2. ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษานอกเวลาเรียน	2.34	0.97
3. ฟังทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษจากคู่มือต่างๆ	3.01	1.05
4. เคลื่อนไหวมือและแสดงท่าทางประกอบขณะเล่าเรื่องหรือพูดภาษาอังกฤษ	2.44	1.07

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียน โดยการเคลื่อนไหวร่างกาย โดย ฟังทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษจากคู่มือต่างๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.01 รองลงมา ได้แก่ เคลื่อนไหวมือและแสดงท่าทางประกอบขณะเล่าเรื่องหรือพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษานอกเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.34 และอาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนโดยทำงานเป็นกลุ่ม

วิธีการเรียน โดยทำงานเป็นกลุ่ม	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ร่วมแสดงบทบาทสมมติกับกลุ่มเพื่อน	2.96	1.08
2. ทบทวนบทเรียนและหาคำศัพท์กับกลุ่มเพื่อน	3.22	1.04
3. ทำงานภาษาอังกฤษที่ผู้สอนมอบหมายให้ร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.60	1.14

วิธีการเรียน โดยทำงานเป็นกลุ่ม	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
4. ร่วมจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับกลุ่มเพื่อน เช่น กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ จัดบอร์ดในวิชาภาษาอังกฤษ ฯลฯ	2.79	1.14

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนใช้วิธีการเรียน โดยทำงานเป็นกลุ่ม โดยทำงานภาษาอังกฤษที่ผู้สอนมอบหมายให้ร่วมกับกลุ่มเพื่อน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมา ได้แก่ ทบทวนบทเรียนและท่องคำศัพท์กับกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 3.22 ร่วมแสดงบทบาทสมมติกับกลุ่มเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 2.96 และร่วมจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับกลุ่มเพื่อน เช่น กิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ จัดบอร์ดในวิชาภาษาอังกฤษ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 2.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความสุข	3.64	0.84
2. นักเรียนคิดว่าต้องการทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้มากกว่าเดิม	4.08	0.90
3. นักเรียนต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีเท่ากับเจ้าของภาษา	3.62	1.01
4. นักเรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว	4.05	1.02
5. ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้กว้างขวางขึ้น	3.92	0.86
6. นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เข้าใจ	4.01	0.93
7. นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์มาก	4.17	0.82
8. ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนหาความรู้ในอินเทอร์เน็ตได้	4.11	0.98
9. ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูง	4.33	0.83

แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
10. ถ้านักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะได้งานที่ดีทำ	4.05	1.02
11. นักเรียนไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษเพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน	2.48	1.24
12. ภาษาอังกฤษจะช่วยเพิ่มโอกาสในชีวิตของนักเรียนมากขึ้น	4.03	0.91
รวมเฉลี่ย	3.87	0.50

จากตารางที่ 13 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.33 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์มาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 และภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนหาความรู้ในอินเทอร์เน็ตได้ มีค่าเฉลี่ย 4.11 นักเรียนคิดว่าต้องการทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้มากกว่าคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.08 นักเรียนต้องการพูดภาษาอังกฤษได้ตลอดเวลาและถ้านักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีจะได้งานที่ดีทำ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนาน	4.13	0.82
2. ครูใช้สื่อที่น่าสนใจประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	3.98	0.81
3. ครูมักให้กำลังใจนักเรียน ให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากขึ้น	4.24	0.89
4. ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ทำการสอนเป็นอย่างดี	4.27	0.93

ทักษะต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
5. นักเรียน ไม่กล้าซักถามข้อสงสัยกับครู	2.92	1.05
6. ครูตรวจแบบฝึก แบบทดสอบที่นักเรียนทำและส่งคืนอย่างรวดเร็ว	3.62	0.92
7. ครูให้ความสนใจเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง	4.07	0.87
8. ครูมีกิจกรรมภาษาอังกฤษให้นักเรียนทำอย่างหลากหลาย	3.84	0.97
9. ครูพยายามให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษกับครู หรือกับเพื่อนในห้องเรียนเสมอ	3.88	1.03
10. ครูให้คำแนะนำและช่วยอธิบาย เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	4.10	0.84
11. ครูอธิบายเนื้อหาวิชาได้เข้าใจง่าย	4.05	0.79
12. ครูมีความตั้งใจสอนวิชาภาษาอังกฤษ	4.32	0.87
13. ครูสอดแทรกเกร็ดความรู้ทั่วไปในขณะที่สอนทำให้นักเรียนรู้สึกเพลิดเพลินกับการเรียนภาษาอังกฤษ	3.93	1.06
รวมเฉลี่ย	3.95	0.51

จากตารางที่ 14 พบว่านักเรียนมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ครูมีความตั้งใจสอนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ทำกรสอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.27 ครูมักให้กำลังใจนักเรียน ให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.24 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้อย่างสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ย 4.13 และครูให้คำแนะนำและช่วยอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
จากที่บ้าน

การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากที่บ้าน	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ผู้ปกครองซื้อหนังสือ หนังสือพิมพ์ หรือวารสารภาษาอังกฤษ ให้อ่าน	2.84	1.16
2. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ฟังวิทยุ เทป หรือ ดูโทรทัศน์ที่มีรายการ ภาษาอังกฤษ	3.36	1.17
3. ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษนอกจาก การเรียนในชั้นเรียน	3.42	1.25
4. ผู้ปกครองคอยดูแล แนะนำในการทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ	3.34	1.13
5. ผู้ปกครองชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมหรือ สอบภาษาอังกฤษ ได้คะแนนดี	3.49	1.12
6. ผู้ปกครองแสดงออกถึงความพึงพอใจ เมื่อนักเรียนพูด ภาษาอังกฤษได้	3.79	1.06
7. ผู้ปกครองเป็นที่ปรึกษา และสามารถสอนความรู้ภาษาอังกฤษ แก่นักเรียน ได้	3.24	1.19
8. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการทำกิจกรรม วิชาภาษาอังกฤษ	3.34	1.15
9. ผู้ปกครองกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน	3.34	1.12
10. ผู้ปกครองให้เงินซื้ออุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ	3.54	1.15
รวมเฉลี่ย	3.37	0.76

จากตารางที่ 15 พบว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากที่บ้าน ได้แก่ ผู้ปกครอง
แสดงออกถึงความพึงพอใจ เมื่อนักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.79
รองลงมา ได้แก่ ผู้ปกครองให้เงินซื้ออุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.54 ผู้ปกครอง
ชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมหรือสอบภาษาอังกฤษ ได้คะแนนดี มีค่าเฉลี่ย 3.49

ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษนอกจากการเรียน ในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.42
ผู้ปกครองสนับสนุนให้ฟังวิทยุ ทรนั หรือ ดูโทรทัศน์ที่มีรายการภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.36
ตามลำดับ

ตารางที่ 16 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ โอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ค่าสถิติ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนฟังเพลงภาษาอังกฤษ	2.63	1.10
2. นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ	1.97	1.15
3. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ	2.25	1.29
4. นักเรียนดูโทรทัศน์รายการภาคภาษาอังกฤษ	2.94	1.24
5. นักเรียนสื่อสารกับเพื่อนและบุคคลอื่นด้วยภาษาอังกฤษ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)	1.76	1.11
6. นักเรียนค้นหาข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต	2.31	1.13
7. นักเรียนอ่านนิทานภาษาอังกฤษ	2.16	1.07
8. นักเรียนเข้าศึกษา ค้นคว้า ความรู้ภาษาอังกฤษจาก ห้องสมุด	2.54	1.07
9. นักเรียนฟังข่าว เสียงภาคภาษาอังกฤษจากวิทยุ	2.04	1.09
10. นักเรียนสนทนาภาษาอังกฤษกับครู เพื่อน บุคคลอื่น นอกห้องเรียน	2.14	1.12
รวมเฉลี่ย	2.27	0.67

จากตารางที่ 16 พบว่า โอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนดู
โทรทัศน์รายการภาคภาษาอังกฤษ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.94 รองลงมา ได้แก่ นักเรียน
ฟังเพลงภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.63 นักเรียนเข้าศึกษา ค้นคว้า ความรู้ภาษาอังกฤษจาก
ห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 2.54 นักเรียนค้นหาข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย
2.31 และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.25 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน

ตั้งกีดส่วนงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปร	NT	ECO	LES	MOL	ADT	HOS	OPP
NT	1.000						
ECO	.251**	1.000					
LES	.254**	.064	1.000				
MOL	.215**	.048	.423**	1.000			
ADT	.123*	-.098	.499**	.484**	1.000		
HOS	.210**	.186**	.635**	.430**	.469**	1.000	
OPP	.238**	.158**	.641**	.308**	.297**	.583**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีค่าอยู่ระหว่าง .123 – 0.641 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ รูปแบบการเรียน แรงจูงใจ และทัศนคติต่อผู้สอน โดยมีค่าความสัมพันธ์ .254 .215 และ .123 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว โอกาสในการเรียนและการใช้ภาษา และการส่งเสริมของครอบครัว มีค่าความสัมพันธ์ .254 .238 และ .210 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ ส่วนตัวแปรแบบการเรียนกับโอกาสในการเรียนรู้ มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด

เท่ากับ 0.641 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง รองลงมา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนกับการส่งเสริมการเรียนของทางบ้าน มีค่าเท่ากับ 0.635 และการส่งเสริมการเรียนของทางบ้านกับโอกาสในการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.583 ตามลำดับ

4. ปัจจัยภายในและภายนอกที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

ผู้วิจัยนำคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์อำนาจในการพยากรณ์ของตัวแปร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์อำนาจในการพยากรณ์ของตัวแปร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

Model	Unstandardize Coefficients		Standardize Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1 (Constant)	15.160	4.605		3.292	.001
LES	7.589	1.526	.254	4.973	.000
2 (Constant)	13.137	4.493		2.924	.004
LES	7.137	1.485	.239	4.805	.000
ECO	6.446E-04	.000	.236	4.742	.000
3 (Constant)	1.363	6.789		.201	.841
LES	5.557	1.628	.186	3.413	.001
ECO	6.373E-04	.000	.233	4.715	.000
MOL	4.258	1.849	.125	2.303	.022

จากตารางที่ 18 พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (NT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวน 3 ตัวแปร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ แบบการเรียน และแรงจูงใจในการเรียน และเป็นปัจจัยภายนอก ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งมีสมการทำนายในรูปแบบการคะแนนดิบเป็น $NT = 1.363 + 5.557 LES + 0.0006373 ECO + 4.258 MOL$ และมีสมการทำนายในรูปแบบมาตรฐานเป็น $Z_{NT} = 0.186 LES + 0.233 ECO + 0.125 MOL$ จะเห็นว่า ค่า Beta ของตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจ มีค่าเท่ากับ 0.233 ซึ่งมีค่ามากที่สุด แสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (NT) ได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบการเรียน ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY